
МЕДИА МОНИТОРИНГ

20 март 2014 г.

Източник: pressadaily.bg

Заглавие: Министър Искра МИХАЙЛОВА: Всяка капка вода е ценна

Линк: <http://pressadaily.bg/publication/38321-%D0%92%D1%81%D1%8F%D0%BA%D0%B0-%D0%BA%D0%B0%D0%BF%D0%BA%D0%B0-%D0%B2%D0%BE%D0%B4%D0%B0-%D0%B5-%D1%86%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D0%B0/>

Текст: Г-жо Михайлова, на 22 март ще отбележим Световния ден на водата. Каква е ползата от тази кампания, която се провежда всяка година?

- Нашето послание тази година е, че всяка капка си струва. И това наистина трябва да се разбере. Трябва да пестим водата, да я пазим, да я използваме ефективно. И да помним, че е дар от природата. Има изчисления, които показват, че само от едно капещо кранче се губят повече от 10 литра на ден, а на тоалетните казанчета се падат 30% от общия разход на вода в дома. Така, ако те се подменят с икономични, разходът ще се намали с 40%.

Казвате, че всяка капка си струва, а минералната ни вода изтича в реките.

- Вярно е, че минералните води на България не се използват достатъчно. Нашите концесионери сключват договори за едно съоръжение и ползват не повече от 34% от предоставеното количество за бутилиране. За нас като министерство, което отговаря за ресурса, а не за марките, е важно това да се промени. Затова ще защитим всяко предложение, което води в тази посока.

Браншът обаче е против промяната в Закона за водите, която ще позволи на едно находище да има повече от една бутилираща компания. Казват, че това противоречи на европейските норми. Така ли е?

- Европейската практика е доста пъстра. И ако се прочетат внимателно текстовете на директивата, никъде няма такова нещо. Казва се, че от едно находище трябва да излиза вода с едно и също описание. Ако пише, че съдържа 6 милиграма натрий на литър или 5 милиграма калций, това трябва да го има върху етикета на всяка бутилка. Нека си представим, че едно находище е като едно подземно море, на което има няколко сондажа. Нас като министерство ни интересува дали ефективно се използват всички сондажи. Сега, за съжаление, водата се излива. А това е скъп ресурс. Надявам се дискусиите да продължат и да се намери решение. Разбира се, всичко зависи и от възможностите на пазара, но мисля, че ако различните ведомства и бизнесът обединят усилията си, може да увеличим износа на минерална вода.

Как ще накарате хората да пестят? Имаше предложение цената за тези, които ползват до 3,5 кубика на човек на месец, да бъде по-ниска. Отхвърлена ли е тази идея напълно?

- Има страни, в които има такива практики. Например в Израел, но там системата работи добре и тези, които я управляват, вече търсят начини да накарат крайния потребител да пести. Ние обаче имаме проблем и със загубите в мрежата, които достигат 60%, докато в развитите държави са 15%. Така че различните ценови тарифи са възможни, но трябва да обърнем внимание първо на загубите, а това става с инвестиции. Затова в бъдещата Оперативна програма „Околна среда“ проектите във водния сектор трябва да включат и компонента водоснабдяване. Изпълнените проекти показват, че след подмяна на тръби, водонапорни станции и други съоръжения загубите се намаляват на 30%. Ако към това прибавим и икономии, ще имаме общо намаляване на разхода. Тези мерки трябва да вървят едновременно.

Винаги се почва от една първа стъпка. Коя ще е тя?

- Инвестициите в мрежата.

Колко пари са необходими?

- Министерството на финансите в момента прави анализ на стратегията за ВиК сектора, но аз смятам, че сумата от 12-14 млрд. лв., за която се говореше, ще бъде значително по-малка. Първо, защото

населението намалява. Второ, има друга култура на потребление, а освен това вече сме направили инвестиции, които намаляват загубите.

Откъде ще бъдат осигурени тези средства?

- Една част ще дойдат от Оперативната програма „Околна среда“. За нея според прогнозното разпределение в следващия програмен период са предвидени 1,457 млрд. евро, като не по-малко от 60% от тях ще бъдат в сектор „Води“. Друга част от парите ще дойдат от бъдещите програми, финансирани от Фонда за растеж. Тази година 78 млн. лв. са предвидени за екологична инфраструктура. Но ако имаме ясна стратегия за ВиК сектора, може да повишим този процент.

Практиката обаче показва, че най-много злоупотреби се правят с полагането на водопроводи, защото не може да се види какво е направено под земята.

- Може да се провери. Пускат се сонди и се вижда. Така както се инспектира настилката на пътищата, се проверяват водопроводите и канализацията. Какви материали са вложени, какво е качеството. Така че по-добре да няма нарушения.

Какво показва проверката на обществените поръчки по програмата, заради които Брюксел ни спря плащанията?

- От 230 обществени поръчки, които прегледахме, не се предвиждат финансови корекции само по 47. При останалите за някои са минимални, за други максимални и зависят от нарушенията. Но аз смятам, че беше важно да се направят такива проверки, защото ни предстои нов програмен период. Така допуснати грешки, за които вече сме наложили наказания, няма да се повтарят. Защото колкото по-дълго си затваряме очите, толкова повече негативи се трупат. Ако такъв вид корекции бяха налагани през 2010 или през 2011 г., нямаше да стигнем до такива мащабни проверки. Оказа се, че такъв преглед е правен само веднъж, през 2009 г., а след това са минавали само одити с извадки.

Какво ще се случи оттук нататък?

- Цялата информация ще бъде предоставена на изпълнителната агенция „Одит на средствата от ЕС“ към финансовото министерство. Те ще направят собствени проверки на нашите констатации и на предложенията ни за финансови корекции. Аз обаче готвя доклад, в който предлагам да бъде намерен механизъм за подпомагане на общините. Има общини, които са взели решения, без да се съобразят с никого, и ще бъдат наказани, но има други, чиято документация е била предварително проверявана от Агенцията за обществените поръчки, след това КЗК се е произнесла, после Върховният административен съд. С други думи, те не са взели еднолични решения и са спазили всички изисквания, затова трябва да им се помогне. Защото днес проблемите са в ОП „Околна среда“, но утре може да бъдат във всяка една програма.

Говори се за нов живот на предприятия като „Кремиковци“, „Химко“ и т.н. Няма ли опасност държавата да потъне отново в пушеци?

- Идеята на правителството не е просто да възстановим отново „Кремиковци“ такъв, какъвто е бил. Това не може да стане. Ние не сме в 60-те години на миналия век. Идеята, която подкрепихме, беше да направим така, че България да започне да произвежда продукти с висока добавена стойност, за да сме конкурентни на европейския пазар. Ще ви дам пример от нашата сфера. Ние сме на първо място в Европа по износ на билки като суха маса. Нарездаме се след Китай. Но въпросът е защо изнасяме суха маса, а не произвеждаме екстракти, масла и други продукти. Изнасяме лечебните растения в Германия, там те се преработват и после купуваме скъпите хранителни добавки, вместо да ги произвеждаме. За мене е важно да се върнем към производството на стоки, които имат висока добавена стойност и са конкурентни на пазара. В такъв план няма да има проблеми, защото модерните производства и технологии навсякъде по света се съобразяват с околната среда. Така че, ако бъде пуснато някакво производство от „Кремиковци“, то ще подлежи на всички задължителни оценки за въздействие на околната среда. С други думи, няма да се връщаме към онези картини на социалистическия реализъм - поле, завод и пушек от него.

Не мога да не ви попитам и за предстоящите промени в Закона за управление на отпадъците. Защо се връща старата практика физически лица да могат да предават старо желязо в пунктовете? Нали това бе направено, за да спрат кражбите?

- За съжаление, законът не постигна всичките си цели. Това, което се случи, е посивяване на бизнеса. Имаме сигнали от регионални екоинспекции, че фирми, чиято основна дейност не е събирането на метали, се занимават с това. Дори зложни къщи стават площадки за събиране на скрап, защото там може да се предаде всичко, без да се иска декларация за произход. А в интерес на всички е този бизнес да бъде чист и публичен. Нека излезе на светло, за да има контрол, защото това, което се случи с релсите между Мусачево и гара Яна, не е просто кражба, това е посегателство върху сигурността на хората и товарите. И такива случаи не може да се предотвратят само със Закона за управление на отпадъците. Министерството не може да извършва охранителни дейности. В борбата с кражбите трябва да се включи и полицията. Иначе оставаме сами и не можем да се преборим с това явление.

От 13 юли разплащането при предаване на метални отпадъци трябва да става само по банков път. Вярно ли е, че се предвижда отново да бъдат разрешени плащания до 200 лева в брой?

- Това е само единият от вариантите. Но подробностите ще станат известни, като представим проекта за обществено обсъждане. Ние направихме поредици от срещи и с общините, и с рециклиращите организации. Събираме постъпилите предложения и сега искаме да чуем аргументите на всички страни. Но в този закон основният проблем не е скрапът. По-важното е с него да намалим количествата на депонираните отпадъци.

Говори се, че ще бъдете водач на евролистата на ДПС. Така ли е?

- Все още няма решение. В момента вървят номинациите от териториалните структури. Но смятам, че всеки на мястото, което се реши да бъде, ще си върши добре работата.

Източник: bnr.bg

Заглавие: Враца ще дава част от отпадъка си за гориво

Линк: <http://bnr.bg/vidin/post/100357952/vraca-shte-dava-chast-ot-otpadaka-si-za-gorivo>

Текст: Община Враца е сключила договор с "Екорек България"- дъщерна фирма на "Холсим България" АД във врачанското село Бели извор, за термичното оползотворяване на част от отпадъка. Това съобщиха от местната администрация. Още през 2012 г. в циментовия завод в Бели извор е направен успешен производствен експеримент за ползването на определен вид отпадък (RDF) като гориво за пещите. Предвижда се оползотвореното количество да е до 20 тона на ден. Договорът е изключително изгоден за Община Враца, като ще се заплаща единствено транспортирането на отпадъка до завода в Бели извор. Кметът Николай Иванов и заместникът му Николай Йорданов днес направиха проверка на място на работата на сепариращата инсталация в депото за твърди битови отпадъци във Враца. В срещата участваха също Евгени Тотев- прокуриснт на "Екобулсорт" и оператор на сепарацията, инж. Начко Найденов- управител на "Екопроект", инж. Момчил Младенов- управител на "БКС- Враца" и Константин Божинов- мениджър във фирма "Екорек - България" ЕООД. "Сепариращата инсталация работи от 6 март. Очакваното количество битови отпадъци, които дневно ще постъпват в нея, е между 80 и 100 тона. В периода от 6 до 16 март постъпилият за сепариране смесен битов отпадък е 510 тона. Отсортираният рециклируем отпадък е 30,46 тона, което е около 6%" - каза

Николай Иванов. Отделени за рециклиране са 10,6 тона хартия, 12,76 тона пластмаси, 1,65 тона метали и 5,45 тона стъкло. Отсортираният RDF отпадък, подлежащ на термична обработка, е 89 тона или малко над 17 %.

В дейността по сепарирането на отпадъците са ангажирани общо 29 човека.

Източник: blagoevgradutre.bg

Заглавие: "Бизнесмени" от Петрич изкупуват метали на черно

Линк: http://www.blagoevgradutre.bg/2014/03/19/216296-biznesmeni-ot-petrich-izkupuvat-metali-na-chno?utm_source=flip.bg

Текст: Около 10:30 часа вчера в село Микрево полицейски служители на РУП-Сандански спрели за проверка лек автомобил „Форд Транзит“

В него пътували петричаните С.С./58г./, К.М./21г./, С.С./20г./ и Д.С./36г./, за които е установено, че **изкупуват черни и цветни метали, без да имат необходимия лиценз за това.** За случая е уведомена е РП-Сандански.

Източник: bnt.bg

Заглавие: “Веселото село” Ставри Димитрово се е превърнало в депо за строителни отпадъци

Линк: <http://bnt.bg/bnt2-regionalni/bnt2-plovdiv/veseloto-selo-stavri-dimitrovo-se-e-prevarnalo-v-depo-za-stroitelni-otpada-tsi>

Текст: 3 години след показната акция по срутване на незаконните луксозни къщи в Ставри Димитрово митничарското село се е превърнало в депо за строителни отпадъци. Ангажиментът по разчистването бе на собствениците, но след масовите откази от тяхна страна задължението бе прехвърлено на община Любимец. Тя обаче не може да извози тоновете бетон и тухли заради липсата на средства.

Придобилото скандална популярност „Весело село“ сега е пусто и тихо. В бившето митничарско селище не се вижда жив човек, а от някогашните луксозни вили са останали само тухли и бетон. Малцината, които живеят тук, макар и не постоянно, отказват да говорят пред медиите.

Селото стана известно през 2010 година, когато след данъчна проверка бе установено, че палатите масово са вдигнати незаконно. Година по-късно 140 от общо 169 определени за събаряне постройки бяха разрушени с багер. Над 30 бяха доброволно съборени от стопаните им, сред тях и вилата на братята Павлин и Николай Паришеви.

3 години след шумната акция срещу незаконното строителство от така нареченото Министерство на Веселбата е останала само красивата цветна градина и параклиса.

Параклисчето е и една от малкото незаконни постройки, които оцеляха след масираните атаки на багерите. Самите работници отказали да го срутят, защото се страхували от божие наказание. След

вълната от разрушения обаче няма кой да извози строителните отпадъци. По закон ангажиментът е на собствениците на незаконните имоти. След като това не се случи, задължението бе прехвърлено на община Любимец. В края на 2012 година общинска комисия е направила оглед на терена.

Тоня Маркова, гл. специалист „Инвеститорски контрол и строителство“: По тогавашни данни предполагам, че нещата не са променили, количеството на отпадъците бе над 200 кубически метра. Ние сме го документирали със снимков материал и както предполагате община Любимец няма такава възможност да се справи с терена, с почистването на терена, тъй като няма къде да се депонират отпадъците. Не е уреден този въпрос на държавно ниво.

Основният проблем обаче е липсата на средства. За община Любимец, чийто годишен бюджет е 5,5 милиона лева, разчистването на терена се оказва непосилно задължение. Още след принудителното премахване на сградите общината е изпратила на всички собственици уведомителни писма, че трябва да премахнат отпадъците.

Тоня Маркова, гл. специалист „Инвеститорски контрол и строителство“: Процедурата е такава, че ние трябва по съдебен ред да си търсим средствата, но ние дори не можем да ги премахнем, да си търсим след това средствата. Просто това е процедура, в която не можем да се впуснем.

Въпрос? – Правена ли е сметка колко ще струва разчистването на терена?

Точна сметка не е правена, защото това трябва да се възложи на специалисти, но това са милиони левове според мен. Общината няма от къде да ги вземе? Разбира се, общината няма от къде, трябва държавата да финансира това разчистване, още повече, че повечето от сградите са в чашката на язовир „Ивайловград“, която е държавна земя.

В момента в съда се водят още 5-6 дела от собственици на къщи в чашката на язовир Ивайловград, които са на различни инстанции. От РДНСК в Хасково съобщиха, че процедурата по събаряне на незаконните постройки не е приключила и ще продължи след произнасянето на съда.

Източник: technews.bg

Заглавие: Единното зарядно намалява е-боклука и пести

Линк: <http://technews.bg/article-69332.html>

Текст: Производителите имат три години, за да се съобразят с новата регулация

Единното зарядно е една крачка по-близо до действителността, след като по-рано този месец евродепутатите одобриха нова директива на ЕС, целяща да въведе енергични мерки срещу електронните отпадъци.

Всички мобилни телефони в Европа скоро ще трябва се продават със стандартизиран зарядно. Индустрията гиганти като Samsung и Apple са длъжни да предложат на клиентите си стандартизирано зарядно устройство от 2017 г., според директивата

Повече от 500 милиона мобилни телефони са в употреба в целия ЕС в момента. Те използват 30 различни вида зарядни устройства. Много от тях стават излишни, когато потребителите сменят телефоните си и си купуват нови мобилни устройства

Единното зарядно за мобилни телефони е идея, която кръжи в общественото пространство от най-малко 7-8 години, със сигурност от преди „епохата“ на смартфоните, пише GreenTech.bg

Освен, че ще намали електронните отпадъци, този ход ще донесе и спестявания за европейските потребители и за индустрията, заяви докладчикът Барбара Вейл, германският евродепутат, който внесе проекта в евро-парламента

„Това е в интерес както на потребителите, така и на околната среда. Ще сложи край на хаоса със зарядните устройства и ще елиминира 51 000 тона електронни отпадъци годишно”, посочи тя. Въпреки че текстът вече има неформалното одобрение на държавите-членки, министрите ще трябва да въведат закона. Отделните страни ще имат две години за транспониране на директивата в националното си законодателство. Производителите пък ще имат три години, за да се съобразят с новата регулация

Източник: plovdivmedia.com

Заглавие: Златно яйце за \$33 млн. открито в кухнята на търговец на скрап

Линк: <http://www.plovdivmedia.com/78939.html>

Текст: Уникално златно яйце на Фаберже на стойност \$ 33 млн. бе открито в кухнята на търговец на метали за скрап, пише в "Телеграф". Собственикът го купил преди десетилетие от пазар за антики за \$ 13 500. Изчислил, че може да спечели хилядарка, като стопи златото и продаде диамантите и сапфирите, декориращи 8,2-сантиметровото яйце. Но кандидат-купувачът преценил, че цената е твърде висока и се отказал.

Тогава американецът оставил бижутото да му краси кухнята. То си стояло там, докато една нощ през собственикът пише в търсачката "Гугъл" "яйце" и "Вашрон Константин", което било изписано на часовника вътре в яйцето. Натъква се на статия в британския в. "Телеграф", публикувана година по-рано със снимка на неговото яйце. И озаглавена: "Дали това яйце за \$ 33 млн. не стои на вашата полица?"

Търговецът се свързва с експерта, споменат в статията - Кийрън Макарти от бижутерия "Ватрски", и долита в Лондон със снимка на яйцето. "Веднага го познах, беше все едно Индиана Джоунс да открие изчезналия Кивот", казва Маккарти и отива в САЩ.

"Живееше в скромна къща в средния Запад, в близост до магистрала и "Дънкин донътс". Яйцето стоеше в един кухненски ъгъл до някакви бисквити", спомня си той. Собственикът на бижутото бил толкова щастлив, че издялкарал името на Макарти на стола, на който седял експертът, за да отбележи момента, в който животът му се променил.

"Вартски" купува яйцето за колекционер на Фаберже. То било одраскано на няколко места, за да се проверява дали металът е злато. Първо "Вартски" искали да махнат драскотините, но после решили, че те са част от историята на бижутото.

Яйцето е трето от общо 56 такива бижута, изработени от Карл Фаберже за руското императорско семейство. През 1887 г. цар Александър III го подарява за Великден на съпругата си Мария Фьодоровна. За последен път е показано публично през 1902 г. Споменава се през 1922 г., когато болшевиките продават съкровища, за да имат пари за трактори.